

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **KOMISJI DO SPRAW PETYCJI**
(NR 186)
z dnia 16 maja 2019 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 186)

16 maja 2019 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (PO-KO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

- odpowiedź Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na dezyderat nr 144 w sprawie możliwości podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie statusu osób, które po 1956 r. świadczyły pracę w organizacjach związkowych i politycznych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r. oraz niewykonujących pracy w okresie przed dniem 31 lipca 1990 r. na skutek represji politycznych;
- petycję w sprawie uchwalenia ustawy o programie wsparcia pracowników Poczty Polskiej (BKSP-145-500/19);
- petycję w sprawie uchwalenia ustawy o świeckim państwie (BKSP-145-501/19);
- projekty dezyderatów:
  - w sprawie uwzględnienia proponowanych zmian w niektórych przepisach w toku rządowych prac nad projektami ustaw,
  - w sprawie definicji dochodu w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej,
  - w sprawie możliwości uwzględnienia postulatów mających na celu poprawę przejrzystości i spójności niektórych ustaw w pracach legislacyjnych Rządu,
  - w sprawie obowiązku uprzątnięcia przez właścicieli nieruchomości błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż tych nieruchomości,
  - w sprawie zmian w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie,
  - w sprawie zasadności rozszerzania uprawnień do korzystania z kart parkingowych;
- sprawy bieżące.

W posiedzeniu udział wzięli: **Mariusz Kubzdyl** dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Tomasz Lis** dyrektor Biura Dyrektora Generalnego Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób represjonowanych, **Maciej Świtkowski** dyrektor Departamentu Poczty Ministerstwa Infrastruktury wraz ze współpracownikami, **Dariusz Joński**, **Anna Uzdowska-Gacek** i **Rafał Lipski** – przedstawiciele Inicjatywy Polskiej oraz **Tomasz Kuszłejko** asystent przewodniczącego Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał i Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 186. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem do prawidłowego prowadzenia obrad i podejmowania decyzji.

W projekcie porządku tego posiedzenia mamy następujące sprawy: 1) rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na dezyderat nr 144 w sprawie możliwości podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie statusu osób, które po 1956 r. świadczyły pracę w organizacjach związkowych i politycznych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r. oraz niewykonujących pracy w okresie przed dniem 31 lipca 1990 r. na skutek represji politycznych; 2) rozpatrzenie petycji w sprawie uchwalenia ustawy o programie wsparcia pracowników Poczty Polskiej; 3) rozpatrzenie petycji w sprawie uchwalenia ustawy o świeckim państwie; 4) rozpatrzenie projektów dezyderatów: a) w sprawie uwzględnienia proponowanych zmian w niektórych przepisach w toku rządowych prac nad projektami ustaw, b) w sprawie definicji dochodu w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, c) w sprawie możliwości uwzględnienia postulatów mających na celu poprawę przejrzystości i spójności niektórych ustaw w pracach legislacyjnych Rządu, d) w sprawie obowiązku uprzątnięcia przez właścicieli nieruchomości błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż tych nieruchomości, e) w sprawie zmian w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie, f) w sprawie zasadności rozszerzania uprawnień do korzystania z kart parkingowych oraz w pkt 5) sprawy bieżące, zwłaszcza planowane terminy przyszłych posiedzeń naszej Komisji.

Czy do takiej propozycji porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż porządek posiedzenia został przyjęty. Przystępujemy do jego realizacji. Bardzo proszę o przedstawienie odpowiedzi ministra rodziny, pracy i polityki społecznej na dezyderat nr 144. Pan dyrektor? Proszę bardzo.

Dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Mariusz Kubzdyl:

Dziękuję pięknie, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, w odpowiedzi na dezyderat nr 144 Komisji do Spraw Petycji uprzejmie odpowiedzieliśmy na przedstawiony w dezyderacie problem. Zajęliśmy stanowisko w formie pisemnej pismem z dnia 18 kwietnia 2019 r.

Z naszej odpowiedzi wynika, że relacjonując istniejący stan prawny, mówimy o tym, iż status działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych podlega procedurze, w której uczestniczy szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz prezes Instytutu Pamięci Narodowej. Szef UdSKiOR nadaje taki status na podstawie udokumentowanego wniosku osoby zainteresowanej. Decyzja może być wydawana dopiero po stwierdzeniu przez prezesa IPN w drodze decyzji administracyjnej, iż osoba ubiegająca się o przyznanie statusu działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych nie była pracownikiem, funkcjonariuszem lub żołnierzem organów bezpieczeństwa państwa lub w archiwach IPN nie zachowały się dokumenty wytworzone przez nią lub przy jej udziale, w ramach czynności wykonywanych przez nią w charakterze tajnego informatora lub pomocnika przy operacyjnym zdobywaniu informacji przez organy bezpieczeństwa państwa.

Należy również zwrócić uwagę, iż w dzisiejszym stanie prawnym, w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, uregulowano kwestię emerytur z powszechnego systemu emerytalno-rentowego osób, które były działaczami opozycji antykomunistycznej.

Za okresy składkowe uważa się: okresy działalności kombatanckiej i działalności równorzędnej z tą działalnością, a także okresy zaliczane do okresów tej działalności, okresy podlegania represjom wojennym i okresu powojennego, okresy osadzenia w więzieniach lub innych miejscach odosobnienia na terytorium Polski na mocy skazania albo

bez wyroku po dniu 31 grudnia 1956 r. za działalność polityczną, okresy niewykonywania pracy przed dniem 31 lipca 1990 r. na skutek represji politycznych, a także okresy internowania na podstawie art. 42 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym. Okresem składkowym jest także okres świadczenia pracy po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r. Wszystkie powyższe okresy są okresami składkowymi i wykorzystywane są przy ustalaniu uprawnień do świadczeń emerytalno-rentowych i obliczaniu ich wysokości dla osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 r. Natomiast w przypadku osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. warunkiem i przesłanką prawną do emerytury lub renty jest tylko osiągnięcie wieku emerytalnego. Wymienione okresy brane są pod uwagę przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego, ponieważ wszystkie przypadają przed 1 stycznia 1999 r.

Należy również pamiętać, że na mocy legislacji z 1989 r. o przywróceniu praw pracowniczych osobom pozbawionym zatrudnienia za działalność związkową, samorządową, przekonania polityczne i religijne, można było zgłosić gotowość do podjęcia pracy w zakładzie, z którego dana osoba niezgodnie z dzisiaj obowiązującymi przepisami była zwolniona za działalność związkową lub polityczną.

Wymienione okresy lub okresy pozostawania bez stosunku pracy były zaliczane do okresów stażu pracy, jak również te, od których uzależnione zostały uprawnienia pracownicze, w tym z ubezpieczenia społecznego.

Wystąpiliśmy także do szefa UdSKiOR, który przeprowadza procedurę uznawania osoby za działacza opozycji antykomunistycznej. Z doświadczeń Urzędu wynika, że tylko nieco ponad 2% wniosków o nadanie statusu działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej jest odrzucana z powodu, że ktoś prowadził działalność krócej niż rok. W ocenie szefa Urzędu ma to charakter marginalny. Świadczą o tym liczby.

W ocenie UdSKiOR nie ma potrzeby dokonywania zmian w prawie, które przyznawałyby świadczenia dla osób świadczących pracę na rzecz organizacji nielegalnych krócej niż rok. Jest z nami przedstawiciel Urzędu, który może pogłębić tę informację.

Szef Urzędu zasygnalizował, że incydentalnie zdarzają się przypadki, które każą zastanowić się nad tym, czy obecne rozwiązania nie należałoby uzupełnić o jakąś dodatkową możliwość pozwalającą wykluczyć fakt współpracy danej osoby z SB. Szef Urzędu na przykładzie takiego jednego przypadku sformułował ten wniosek. Jeżeli pan przewodniczący pozwoli, poprosilibyśmy o szersze stanowisko przedstawiciela Urzędu w tej sprawie.

Jednocześnie uprzejmie informujemy, że nie prowadzimy w tej chwili prac nad zmianą przepisów ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję panu dyrektorowi. Czy pan dyrektor z Urzędu Kombatantów chciałby coś uzupełnić? Proszę bardzo.

Dyrektor Biura Dyrektora Generalnego Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych Tomasz Lis:

Szanowna Komisjo, szanowni państwo, jak pan dyrektor zasygnalizował, Urząd jest sceptyczny w kwestii dotyczącej przyznania pewnych uprawnień, które dzisiaj posiadają działacze opozycji antykomunistycznej tym, którzy świadczyli pracę na rzecz nielegalnych organizacji lub nie wykonywali pracy na skutek represji politycznych, co tak naprawdę jest zbiorem tożsamym. Nie ma potrzeby ingerencji ustawodawcy.

Druga kwestia dotyczy lustracji. Wszyscy pamiętamy, że była to jedna z najtrudniejszych kwestii przy uchwalaniu ustawy o działaczach opozycji. Przyjęliśmy rozwiązanie, które wydawało nam się optymalne. Dostrzegaliśmy pewne jego wady, ale było stosunkowo szybkie i pozwoliło odsiać ziarno od plew. Jak to zwykle bywa, praktyka stosowania ustawy sprawiła, że pojawiają się pojedyncze przypadki, które każą zastanowić się nad tym, czy obowiązującego rozwiązania nie należałoby uzupełnić, tak aby osoby, którym dzisiaj prezes IPN wydaje decyzję stwierdzającą, że jakieś dokumenty się zachowały, mogły mieć przeprowadzony proces lustracyjny w celu stwierdzenia charakteru tych

dokumentów, tj. potwierdzających fakt współpracy lub nie. Dzisiaj mamy bardzo formalne podejście. Zachowały się jakieś dokumenty i jakby ten fakt wyklucza daną osobę z grona beneficjentów ustawy. Tymczasem nikt nie bada charakteru tych dokumentów. To rozwiązanie jest jakby krzywdzące. W swoim wystąpieniu zasygnalizowaliśmy, że byłoby dobrze, gdyby IPN naświetlił szerzej tę kwestię i ewentualnie podał propozycje rozwiązania tego typu problemów.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję panu dyrektorowi. Petycję referował pan poseł Bogdan Latosiński. Bardzo proszę o pana stanowisko.

Poseł Bogdan Latosiński (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, w świetle przytoczonych faktów i stanowiska MRPiPS myślę, że powinniśmy przyjąć odpowiedź na dezyderat, chociaż kwestia procesu lustracyjnego budzi wątpliwości. Przypadki związane z procesem lustracyjnym zdarzają się. W terenie ludzie przychodzą do mnie w tej sprawie.

Zastanawiam się nad tym, czy nie wystąpić do IPN o uzupełnienie odpowiedzi i poprosić o stanowisko Instytutu w tej sprawie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Możemy wystąpić do ministra z prośbą o uzupełnienie odpowiedzi.

Poseł Bogdan Latosiński (PiS):

Tylko w tym temacie. On jest bardzo istotny.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Czy macie państwo wiedzę, na ile IPN mógłby uzupełnić odpowiedź?

Dyrektor departamentu MRPiPS Mariusz Kubzdyl:

Oczywiście, panie przewodniczący. Możemy wystąpić do IPN o uzupełnienie odpowiedzi o ich stanowisko w tej sprawie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Proponuję wystąpić do MRPiPS o uzupełnienie odpowiedzi w tym zakresie, tak? Zatem jest rekomendacja o uzupełnienie odpowiedzi w zakresie dotyczącym kompetencji prezesa IPN. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Przechodzimy do punktu drugiego porządku – petycja w sprawie uchwalenia ustawy o programie wsparcia pracowników Poczty Polskiej. Bardzo proszę pana posła Jacka Świata o przedstawienie petycji.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, przed nami petycja, która przewiduje uchwalenie ustawy o programie wsparcia pocztowic, tzw. program Pocztovec+. Istotą tej ustawy jest zapewnienie z budżetu państwa bezpośrednich dopłat do wynagrodzeń dla pracowników Poczty Polskiej S.A., z wyłączeniem kierownictwa przedsiębiorstwa, chyba że osoba na stanowisku kierowniczym zarabia poniżej 5000 zł.

Autor petycji swój wniosek uzasadnia tym, że Poczta jest jednym z najważniejszych przedsiębiorstw w Polsce. Jest przedsiębiorstwem strategicznym, zatrudniającym ok. 80 tys. osób. Płace na poczcie są skromne, żeby nie powiedzieć mizerne, co skutkuje brakiem rąk do pracy w sortowniach lub rozdzielniach przesyłek, a nawet na ważnych stanowiskach, stanowiskach listonoszy, czyli na stanowiskach zaufania publicznego.

Z uzasadnieniem wniosku można się w pełni zgodzić. Wszyscy chcielibyśmy, aby Polacy w różnych przedsiębiorstwach i firmach, zarówno w państwowych lub prywatnych, jak również w administracji państwowej, zarabiali więcej. Należy dodać, że autor petycji nie zauważa chyba jednak ważnego faktu, że Poczta Polska jest spółką akcyjną, Właścicielem spółki w 100% jest Skarb Państwa, ale tego typu spółki nie są finansowane bezpośrednio z budżetu. Taka jest konstrukcja i taki jest sens powoływania spółek, aby były samodzielnymi przedsiębiorstwami poruszającymi się swobodnie (na ile jest to możliwe) na otwartym rynku.

Poczta Polska sama, na zasadzie wewnętrznych uregulowań, ustala płace na miarę możliwości finansowych przedsiębiorstwa. Na marginesie dodam, że problemy płacowe w Poczcie Polskiej to nie nowość. Gdy wchodziliśmy do Unii, Brytyjczycy otworzyli rynek pracy. Mieliśmy nagły odpływ pracowników, szczególnie listonoszy. Powstały pewne perturbacje, które dzięki m.in. podwyżkom udało się w miarę szybko wyprostować. Dziś, gdy bezrobocie spadło w drastyczny sposób, ponownie pojawił się problem rąk do pracy. O ile wiem, zarząd Poczty Polskiej stara się temu zaradzić. W ostatnich latach były podwyżki o 600–700 zł na stanowisko. Nie jest to może wystarczające, ale to nie jest nic.

Prawnie i formalnie nie ma możliwości dopłacania z budżetu państwa do płac pracowników. Byłoby to naruszenie konkurencji wewnątrz krajowej. Niełatwo sobie wyobrazić, by jedno przedsiębiorstwo było szczególnie faworyzowane. Przedsiębiorstw państwowych lub spółek Skarbu Państwa jest wiele. Trudno traktować każdego z nich jakąś specjalną ustawą. Podkreślam, a co jest często mylone, że płace nauczycieli lub pracowników służby zdrowia regulowane są w inny sposób. Finansowane są bezpośrednio z budżetu, a zatem na podstawie ustaw. Przykładem ustawa dotycząca płac pielęgniarek i salowych. Jest to zupełnie coś innego. Spółka akcyjna nie powinna być w ten sposób traktowana.

Jest drugi problem tego zagadnienia, być może nawet poważniejszy. Proponowane rozwiązanie byłoby sprzeczne z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W uzasadnieniu do zapisów traktatowych mówi się wprost, że państwo nie może partycypować w funduszu płac spółek prawa handlowego lub przedsiębiorstw państwowych. Byłoby to naruszeniem unijnej konkurencji. Byłaby to tzw. niedopuszczalna pomoc publiczna uderzająca w zasady konkurencji. I to jest właściwie nie do przeskokienia.

Z tego, co wiem, w Poczcie Polskiej toczą się negocjacje zarządu ze związkami zawodowymi. Wszyscy starają się wypracować jak najrozsądniejsze wyjście, które z jednej strony zadowoliliby pracowników i zapewniło odpowiednią liczbę rąk do pracy, a z drugiej strony nie zrujnowałoby przedsiębiorstwa.

Myślę, że żadne „specustawy” nie są potrzebne, zwłaszcza że nie mogłyby wiele wnieść. Biorąc pod uwagę zasadnicze problemy prawne, tj. niezgodność zaproponowanego rozwiązania z prawem, mogę wnieść tylko i wyłącznie o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem jest rekomendacja, by nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę, a zatem uznaję, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Przechodzimy do kolejnego punktu – petycja w sprawie uchwalenia ustawy o świeckim państwie. Bardzo proszę pana przewodniczącego Andrzeja Smirnowa o przedstawienie petycji.

Poseł Andrzej Smirnow (PiS):

Dziękuję bardzo. Autorzy petycji domagają się uchwalenia ustawy o świeckim państwie. Do petycji dołączono projekt ustawy.

Wnioskodawcy powołują się na art. 1 Konstytucji RP, który stanowi, że Rzeczypospolita Polska jest dobrem wszystkim obywateli, oraz na art. 25, który stanowi, iż władze w Rzeczypospolitej Polskiej zachowują bezstronność w sprawach przekonań religijnych, światopoglądowych i filozoficznych. Konstytucja w wielu innych artykułach i przepisach reguluje stosunki pomiędzy związkami wyznaniowymi a państwem, przy czym reguluje je w duchu z jednej strony autonomii związków wyznaniowych i państwa, a z drugiej strony współdziałania tych związków dla dobra wspólnego. Oczywiście każdy kościół stanowi wspólnotę ludzi wierzących, należących do danego kościoła. Podobnie jak państwo, związek wyznaniowy stanowi wspólnotę obywateli. Stąd tego rodzaju uregulowania w Konstytucji RP, które są zrozumiałe i jasne.

Konstytucja przewiduje, że stosunki pomiędzy kościołami, związkami wyznaniowymi a państwem będą regulowały ustawy. Takie ustawy istnieją. Jeżeli chodzi o Kościół katolicki, ze względu na jego powszechny charakter, stosunki państwo-kościół reguluje konordat, który jest umową międzynarodową.

Do petycji załączona jest ekspertyza BAS, która szczegółowo analizuje dołączony do petycji projekt ustawy. Nie będę zagłębiał się w analizę projektu ustawy, ponieważ jest to odrębne zagadnienie. Natomiast nie widzę powodów, aby nasza Komisja zajmowała się tą sprawą. Wprawdzie autorzy petycji dołączają 57 762 podpisy, ale pod ustawą. Oczywiście mają prawo skierować projekt ustawy do Sejmu pod warunkiem, że uzbierają 100 tys. podpisów obywateli.

Petycja dotyczy żądania, aby to nasza Komisja wystąpiła z inicjatywą ustawodawczą. Nie widzę ani powodów ani takiej potrzeby. Dlatego proponuję, aby Komisja nie zajmowała się dalej tą petycją.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Szanowni państwo, chciałbym podzielić się uwagą natury proceduralnej. Po pierwszym okresie pracy Komisji przyjęliśmy, że tryb petycyjny ma charakter uzupełniający wobec podstawowych trybów, które stosowane są w procedurze legislacyjnej. Mamy podstawowe podmioty uprawnione do wystąpienia z projektem ustawy, tj. grupa 15 posłów, rząd, prezydent, Sejm, Senat lub obywatele. Komisja nie zastąpi podstawowego trybu. Komisja podejmuje inicjatywy w sprawach o ograniczonym zakresie i ściśle sprecyzowanym przedmiocie. Taki jest charakter pracy naszej Komisji.

Jak wskazuje nasz doradca, przedstawiony projekt jest to projekt pewnych intencji. Natomiast sam projekt ustawy zawiera poważne usterki legislacyjne i nie sposób w pracach Komisji rozstrzygnąć tego typu wątpliwości. Podobnie jak pan przewodniczący, uważam że to nie do naszej Komisji należy podejmowanie inicjatywy legislacyjnej w tego typu sprawach.

Zatem jest rekomendacja pana przewodniczącego Smirnowa. Czy wobec tej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż Komisja podjęła decyzję o nieuwzględnieniu żądania będącego przedmiotem tej petycji, tj. wystąpienia z projektem ustawy.

Szanowni państwo, przechodzimy do rozpatrzenia projektów dezyderatów. Dezyderat pierwszy kierowany jest do prezesa Rady Ministrów w sprawie uwzględnienia proponowanych zmian w niektórych przepisach w toku rządowych prac nad projektami ustaw. Petycję referował pan poseł Robert Warwas. Czy są uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę. Czy są zastrzeżenia co do zamiaru przyjęcia tego dezyderatu? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż Komisja przyjęła dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie uwzględnienia proponowanych zmian w niektórych przepisach w toku rządowych prac nad projektami ustaw.

Projekt drugiego dezyderatu kierowany jest do prezesa Rady Ministrów w sprawie definicji dochodu w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. Petycję referował pan poseł Jacek Świat. Proszę o pana stanowisko w sprawie projektu dezyderatu.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Dezyderat odzwierciedla to, o czym mówiliśmy podczas obrad Komisji. Mam tylko jedno drobne zastrzeżenie. Na początku ostatniego akapitu jest następujące sformułowanie: „Komisja do Spraw Petycji nie uważa, że właściwe jest proste zrównanie zasad” itd. Nie wiem, czy jest to najrzeczniejsze sformułowanie. Rozumiem, że jest to bardzo ostrożny (prawniczy) język. Natomiast czytając projekt dezyderatu po raz pierwszy musiałem zastanowić się nad tym, czego my tak naprawdę chcemy. Czy nie byłoby rzeczniej napisać bardziej wprost: „Komisja do Spraw Petycji nie uważa za właściwe proste zrównanie zasad...” itd.?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Myszę, że taka korekta redakcyjna jest jak najbardziej uzasadniona. Zatem ostatni akapit zaczynałby się: „Komisja do Spraw Petycji nie uważa za właściwe proste zrównanie...” itd. Tak? Czy są inne uwagi? Nie słyszę. Czy Komisja akceptuje dezyderat z korektą redakcyjną zaproponowaną przez pana posła sprawozdawcę? Nie słyszę uwag. Zatem uznaję, że Komisja przyjęła dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie definicji dochodu w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Trzeci projekt dezyderatu także kierowany jest do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości uwzględnienia postulatów mających na celu poprawę przejrzystości i spójno-

ści niektórych ustaw w pracach legislacyjnych rządu. Czy są uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę. Czy są zastrzeżenia wobec zamiaru przyjęcia dezyderatu? Nie słyszę. Uznaję, iż Komisja przyjęła dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości uwzględnienia postulatów mających na celu poprawę przejrzystości i spójności niektórych ustaw w pracach legislacyjnych rządu.

Czwarty dezyderat kierowany jest do ministra inwestycji i rozwoju w sprawie obowiązku uprzątnięcia przez właścicieli nieruchomości błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż tych nieruchomości. Petycję referował pan poseł Mirosław Maliszewski. Proszę o pana stanowisko.

Poseł Mirosław Maliszewski (PSL-UED):

Projekt dezyderatu jest jak najbardziej poprawny. Uwzględnia wszystko, o czym mówiliśmy, gdy analizowaliśmy petycję. Pozostaje tylko prośba (również mówiliśmy o tym) o wystąpienie do organizacji zrzeszających samorządy lokalne o ich opinię w tym zakresie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy są uwagi do treści projektu dezyderatu? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż Komisja przyjęła dezyderat do ministra inwestycji i rozwoju w sprawie obowiązku uprzątnięcia przez właścicieli nieruchomości błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż tych nieruchomości. Ponadto, tak jak rekomenduje pan poseł sprawozdawca, wystąpimy do organizacji samorządowych o ich stanowisko w sprawie tej petycji.

Kolejny (piąty) dezyderat kierowany jest do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmian w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie. Czy są uwagi do projektu tego dezyderatu? Czy są zastrzeżenia wobec zamiaru przyjęcia projektu dezyderatu? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż Komisja przyjęła dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmian w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie.

Ostatni projekt dezyderatu kierowany jest do prezesa Rady Ministrów w sprawie zasadności rozszerzania uprawnień do korzystania z kart parkingowych dla osób z niepełnosprawnością. Petycję referował pan poseł Jerzy Paul. Bardzo proszę o pana stanowisko.

Poseł Jerzy Paul (PiS):

Panie przewodniczący, przychylam się do pytań zawartych w projekcie dezyderatu. Jeżeli otrzymamy odpowiedź, dowiemy się ile kart wydano, ile osób oczekuje i czy rzeczywiście karty trafiają do tych, którzy ich potrzebują, bo jak pamiętamy zdarza się, że osoby głuchonieme występują o kartę. Tymczasem karta powinna być wydawana osobom, które mają problem z poruszaniem się. Trzeba to dokładnie sprawdzić i doprowadzić do tego, aby karty wydawano osobom, które rzeczywiście mają problem w poruszaniu się.

Projekt dezyderatu sformułowany jest odpowiednio. Proszę o jego dalsze procedowanie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy są inne uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę. Czy są zastrzeżenia wobec zamiaru przyjęcia dezyderatu? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż Komisja przyjęła dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie zasadności rozszerzania uprawnień do korzystania z kart parkingowych dla osób z niepełnosprawnością.

To tyle co do projektów dezyderatów.

Szanowni państwo, w sprawach bieżących chciałbym poinformować o podjętych decyzjach w sprawie naszych przyszłych posiedzeń, przede wszystkim posiedzenia wyjazdowego. Zgodnie z decyzją prezydium Komisji wystąpiliśmy do Marszałka Sejmu RP o zgodę na wyjazdowe posiedzenie, na którym chcielibyśmy podsumować prace, ocenić kierunek, w którym idzie funkcjonowanie systemu petycyjnego, w szczególności na podstawie doświadczeń naszej Komisji, a także doświadczeń samorządowych. Nasze wystąpienie uzyskało zgodę Prezydium Sejmu. W związku z tym 28 czerwca 2019 r. (w piątek)

odbędziemy posiedzenie we Wrocławiu, w sali Rady Miejskiej Wrocławia. Samorząd Wrocławia i pan przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia wyrazili chęć goszczenia naszej Komisji i zapewnienia wszystkich warunków potrzebnych do zgodnego z regulaminem Sejmu RP przeprowadzenia posiedzenia Komisji.

Posiedzenie rozpocznie się o godzinie 10.00. Przewidujemy, że z przerwą potrwa ok. 4 godzin, czyli do godziny 14.00. Wszelkie sprawy organizacyjne pomagają załatwiać sekretariat Komisji. W programie posiedzenia przewidujemy informację o dorobku naszej Komisji, doświadczeniach i przeprowadzonych pracach. Przewidywane jest także wystąpienie przedstawiciela Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego, pana profesora Jerzego Korczaka, który jest jednocześnie doradcą samorządu województwa dolnośląskiego, który przedstawi funkcjonowanie systemu petycyjnego z perspektywy samorządowej. Następnie rozpatrzymy petycje, projekty dezyderatów i projekty ustaw. Potem będzie możliwa dyskusja. Tak przedstawia się ramowy program posiedzenia wyjazdowego.

Pan poseł Jacek Świat. Proszę bardzo.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Postuluję, aby w tym spotkaniu wziął udział przedstawiciel Senatu, w którym jest podobna Komisja, bodajże spraw społecznych i petycji?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Praw człowieka i petycji.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Myślę, że oni również mają ciekawe doświadczenia.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Jak najbardziej, panie pośle. Przekażemy informację i zaprosimy członków senackiej komisji do udziału w naszym posiedzeniu. Myślę, że będzie to dla nas okazja do zbilansowania i zaproponowania kierunków rozwoju tego systemu w przyszłości, w tym ewentualnie koniecznych zmian.

Ponadto chciałbym poinformować, że wyznaczyłem posiedzenie naszej Komisji w dniu 5 czerwca (w środę), tj. w terminie poza posiedzeniem Sejmu, w celu rozpatrzenia oczekujących petycje, zwłaszcza że mamy wszystkie skompletowane dokumenty, a w szczególności analizy BAS. Kolejne posiedzenie Komisji odbędzie się w dniu 13 czerwca (w czwartek), tj. w dniu obrad Sejmu.

Tak wygląda plan naszych najbliższych posiedzeń. Jak najlepiej i jak najszerzej chcemy wypełnić nasze obowiązki do końca kadencji, tak aby nie pozostały nierozpatrzone petycje, choć widząc wciąż napływające nowe mam obawy, czy uda się to zrealizować. Myślę, że płynie z tego także pozytywny wniosek, iż w pracach naszej Komisji wielu upatruje możliwość rozstrzygnięć w ważnych sprawach społecznych. Na pewno jest to powód do satysfakcji z naszej pracy.

Szanowni państwo, to tyle z mojej strony. Czy w sprawach bieżących ktoś z państwa chciałby podnieść jeszcze jakieś kwestie? Nie słyszę. Zatem wyczerpaliśmy porządek naszego posiedzenia. Szanowni państwo, ok. godz. 13.00 sygnalizowane są głosowania. Mamy jeszcze chwilę, żeby dotrzeć na salę.

Dziękuję bardzo. Zamykam posiedzenie Komisji. Życzę dobrego popołudnia.